

[Ellemann-Jensen]

gelse på et eller andet tidspunkt, så kluntet de har båret sig ad, så er der ingen retfærdighed til.

Ministeren henviser til, at nogle af de resultater, som jeg var så kritisk over for, må stamme fra SV-regeringen, og siger, at det vel ikke kan være min mening at kritisere den. Jo, hr. finansminister. Det er sandelig min mening. Årsagen til, at venstre ikke længere sidder i den regering, var jo lige præcis, at den regering ikke viste sig at være i stand til at opnå nogle bedre resultater end dem, der kom.

At ministeren lod mine spørgsmål ligge, kan jeg sådan set godt forstå. Det må ikke være særlig rart at skulle besvare spørgsmålet om, hvad det allerede nu koster os at refinansiere den vældige indenlandske og udenlandske gæld, som vi slæber rundt på. Det kan heller ikke være særlig rart at svare på mit spørgsmål om, hvilke kommunale skattestigninger man kan tænke sig bliver nødvendige. Jeg venter også med spænding på at få en besvarelse vedrørende bloktilskuddenes udvikling. Det må ministeren forholdsvis let selv kunne regne ud med de oplysninger, han har mulighed for at trække på fra de afsnit af budgetredegørelsen, som vi andre venter på med spænding endnu. Endelig er der 64.000 kroners spørgsmålet: Vil ministeren helt afvise, at det finanslovsforslag, han kommer med om få måneder, kan indeholde et DAU-underskud på et sted mellem 35 og 40 mia kr., og hvis ikke, hvad er det så for en størrelsesorden af skattestigninger, ministeren har i posen til os til efter kommunevalget for at undgå det underskud? For besparelser er man jo ikke indstillet på at gå ind på.

Refinansieringsomkostningerne kan måske også uddybe den diskussion om ågerkarle-renter, som statsministeren lagde op til. Når statsministeren råber ågerkarl efter landbrugsforskellige virksomheder, så er vi et par stykker, der har sat vore sparepenge i statsobligationer, der også må føle os som ågerkarle. Jeg føler mig dybt berørt af den beskyldning, statsministeren smed ud der.

Det hele er ikke så slemt, som man vil gøre det til – det er det gennemgående tema fra ministrene, og det er desværre også et tema, som regeringens støttepartier anslår. Jeg undrede mig noget over, hvilken filosofi der lå bag hr. Chr. Christensens enten/eller-spørgsmål. Hr. Chr. Christensen sagde: ja, vi må jo

vælge mellem enten at få et større underskud på statsfinanserne eller at få et større underskud på betalingsbalancen. Godt nok er det længe siden, jeg har lært økonomi, men så vidt jeg husker, var sammenhængen dog den, at de to underskud fulgtes ad. Det er altså en forkert valgsituation, man har bildt hr. Chr. Christensen ind at han står over for. Man kan kun beklage, hvis han er gået ind i et forlig med den opfattelse af tingene.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Erhard Jakobsen. Nu prøver vi ellers nogenlunde at holde turen her i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er naturligvis ikke for at tage hævn fra tidligere i dag, men alene fristet af bemærkningen om, at det er længe siden, at hr. Ellemann-Jensen har læst økonomi. Det kan ikke være så længe siden, at hr. Ellemann-Jensen ikke kan huske, at i 10–15 år havde Danmark hvert år et overskud på statsregnskabet, men et underskud på betalingsbalancen. Disse ting kan altså ikke umiddelbart hænge sådan sammen, som det fremgik af hr. Ellemann-Jensens svar her i dag.

Camre (S):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til ordførernes indlæg i første runde og først sige til hr. Bertel Haarder, at jeg ikke rigtig helt forstod hr. Bertel Haarders økonomiske filosofi. Hr. Bertel Haarder ville overføre ressourcer fra den offentlige til den private sektor uden at dæmpe forbrugsefterspørgslen; det skulle give noget, der blev betegnet som en positiv finansreaktion, og meromsætningen i den private sektor skulle give øget beskæftigelse. Jeg er ikke rigtig klar over, hvordan denne mystiske finansreaktion opstår, men hvis man i stedet for at lade det offentlige give 1 mia kr. ud lader de private give 1 mia kr. ud, så bliver der altså ikke mere beskæftigelse af det. Jeg vil tværtimod sige, at alle analyser, vi har, viser, at det offentlige forbrug har et mindre importindhold end det private forbrug.

Hr. Palle Simonsen var inde på nogle betragtninger om, at nedskæringer i de offentlige investeringer i kommuner og stat skabte